

Wychowawcza rola rodziny przy współpracy ze szkołą.

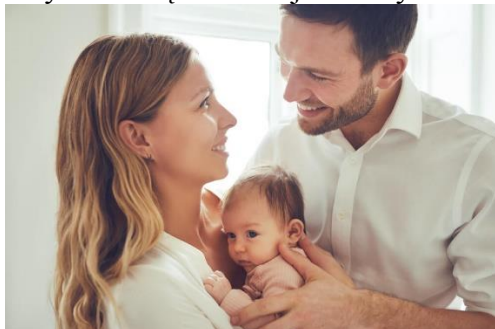
Chcąc zacząć dzisiejsze spotkanie z Państwem posłużę się cytatem W. Eichelbergerga:

„Rodzice są jak ogrodnicy, którzy kupują nasiona. Tyle, że w przypadku dzieci nie ma takich ładnych torebek, gdzie widać, co z każdego nasionka wyrośnie, i instrukcji jak się o to nasionko troszczyć. Wszystko jest wymieszane, wsadza się rękę do worka i bierze, co popadnie. Gdy rodzice zaczynają hodować swoje nasionko, to mogą mieć marzenie, by wyrósł z niego dąb. Ale może się okazać, że zasadzili bratek. I wtedy rodzic, który się uprze przy dębie, będzie próbował z bratka zrobić dąb.

A w rezultacie nie będzie ani dębu, ani bratka. Wyhoduje jakąś hybrydę, coś bardzo nieszczęśliwego. I skrzywdzi to nasienie. Mądry rodzic w takiej sytuacji dowie się jak hodować bratki, i robi wszystko, by jego bratek był jak najbardziej udany”.

Jak to jest z tym wychowaniem i nami rodzicami?

Gdy rodzi się dziecko jest wszystkim dla swoich rodziców!

Gdy dziecko dorasta, rodzice są wszystkim dla dziecka!

Rodzice to pierwsi nauczyciele w życiu dziecka. Od samego początku młody człowiek czerpie wzorce przekazywane przez jego „mentora, przyjaciela”, jakim jest tata czy mama. Dziecko chłonie wszystko to, co obserwuje. Naśladuje ruchy, mimikę twarzy, modeluje głos byleby wszystko zrobić jak jego rodzic. Ze względu na szczególne emocje łączące dziecko z rodzicami, stają się oni dla dziecka osobami znaczącymi, mającymi możliwość wywierania na niego istotnego wpływu.

Czy zastanawialiście się Państwo jak przygotowawaliście się do tak ważnej roli?

Przecież rola, jaką pełnicie w życiu dzieci jest ogromna. Chcąc jeździć samochodem musimy przejść kurs i zdać egzamin, chcąc być piekarzem, musimy skończyć szkołę zawodową i przejść praktyki, chcąc być lekarzem musimy skończyć studia, mieć praktykę zawodową i zdać egzamin oraz całe życie doszkalać się w zawodzie itd.

Rodzice mają ogromny wpływ na kształtowanie osobowości swojego dziecka. Podstawą autorytetu rodziców w oczach dzieci jest duże poczucie odpowiedzialności za wychowanie. Zdarzają się wypadki, że zachowanie się rodziców wobec sąsiadów, krewnych, nauczycieli, znajomych jest wysoko niewłaściwe.

Dziecko, które widzi złe postępowanie ojca czy matki, słyszy klótnie, przestaje szanować najbliższych i być im posłuszne. Tacy rodzice tracą w oczach dzieci autorytet. Widzimy, więc, że jest to odpowiedzialność, do której można i trzeba się dobrze przygotować. Okazuje się, że w wychowaniu nie wystarczy kierować się miłością i życiowym doświadczeniem – rodzice powinni rozwijać swoją wiedzę pedagogiczną, psychologiczną, która pomoże im wykluczyć błędy wychowawcze, mogące prowadzić do poważnych zaburzeń w zachowaniu dziecka.

To, że Państwo czytacie ten artykuł to już znaczy, że zależy Wam na poszerzeniu swoich kompetencji rodzicielskich. W dzisiejszym świecie postępu i cyfryzacji nie jest łatwo wychowywać młode pokolenie wśród licznych zagrożeń. Każdy rodzic marzy przecież, aby jego dziecko radziło sobie w życiu dorosłym oraz było dla niego chlubą i pocieszeniem.

Gdy krąg społecznych doświadczeń dziecka rozszerza się poza rodzinę, wówczas zaczyna utożsamiać się ono z innymi osobami spoza bliskiego otoczenia.

Szkoła jest drugim obok rodziny środowiskiem wychowawczym, który wywiera wpływ na dziecko. W momencie przekroczenia jej progu, dziecko wnosi do niej część środowiska, w którym się dotychczas wychowywało. Dzieci w szkole dostarczają sobie wielu przeżyć, wzbogacają o nowe doświadczenia. Jak pisze W Okoń „Młodzież uczestnicząc w różnych dziedzinach życia szkolnego, przygotowuje się do czynnego uczestnictwa w życiu społecznym”. Działalność szkoły przebiega na dwóch płaszczyznach: dydaktycznym i wychowawczym przy udziale profesjonalnie przygotowanych pedagogów. Zależy im na swoim uczniu. Starają się również jak Wy rodzice utrzymać autorytet w ich oczach. Dlatego z racji wykonywanego zawodu poszukują podnosząc swoje kwalifikacje. Rzadko w obecnych czasach spotkać nauczyciela z jedną specjalizacją czy kierunkiem studiów. Nawet nauczyciele starsi stażem muszą podnosić swoje umiejętności, uczestniczyć w szkoleniach, wyposażać warsztat pracy, zdawać egzaminy. Również jak Wy rodzice popełniają błędy z tym tylko wyjątkiem, że są urzędnikami państwowymi podlegającymi ocenie i kontroli: organów prowadzących, inspekcji państwowych oraz Waszej ocenie i ocenie uczniów. Ze swojej funkcji i pracy dydaktyczno- wychowawczej są rozliczani.

Czy pomimo starań nauczycieli i rodziców nie zdarzają się „porażki wychowawcze”?

Czasami dzieci sprawiają rodzicom i nauczycielom poważne trudności wychowawcze, przysparzające wiele trosk i kłopotów – są nieposłuszne, nie respektują poleceń matki, ojca, nauczyciela. Odnoszą się opryskliwie do rodziców, nauczycieli, osób starszych czy osiągają słabe wyniki.

Co wówczas?

Musimy zastanowić, gdzie tkwi błąd wychowawczy. Nie jesteście, jako rodzice samotni! Zawsze możecie liczyć na pomoc nauczyciela, wychowawcy, pedagoga, psychologa. Należy korzystać z pomocy instytucji czy ludzi wspierających proces wychowawczy rodziny.

Jak przytaczany wcześniej kierowca może spowodować wypadek, czy piekarz przypalić chleb, tak Wy rodzice możecie popełniać błędy. Nie należy wówczas przerzucać odpowiedzialności rodzicielskiej (mąż na żonę i odwrotnie). Podobnie niektórzy rodzice idą dalej przerzucając winę na dziadków, szkołę, nauczycieli

....

tak dla humoru ☺

Wychowanie daje dobre wyniki wtedy, kiedy zarówno nauczyciele, jak i rodzice wspólnie dbają o dziecko, a ich zabiegi wychowawcze oparte są na **wzajemnym zaufaniu i porozumiewaniu się**.

Podsumowując!

Rodzina i szkoła to dwa najważniejsze środowiska wychowawcze, mające decydujący wpływ na prawidłowy rozwój i funkcjonowanie dziecka w społeczeństwie. Dlatego tak ważne jest współdziałanie tych dwóch instytucji i wpływ zarówno na kształtowanie osobowości dzieci, ich zachowanie, jak i postępy w nauce. Efektywność podejmowanych wspólnie działań zależy w dużej mierze od systematyczności, form i metod współdziałania.

Zdzisław Sargialis, mówiąc o współpracy szkoły z rodzicami w zakresie wychowania i opieki, zwraca uwagę na następujące warunki:

- Podstawowym warunkiem jest **rozwijanie i utrzymanie częstych kontaktów szkoły z rodzicami** (nie tylko podczas spotkań wywiadowkowych).
- **Włączenie rodziców do realizacji zadań** całościowych związanych z realizacją programowych zadań opiekuńczo-wychowawczych.
- Wytworzenie **klimatu satysfakcjonowania** rodziców z faktu ich uczestnictwa w pracy szkoły, a **nauczycieli z dobrych relacji z rodzicami**.

Dlaczego współpraca dom- szkoła jest taka ważna ?

Wszelkie niedostatki czy nieprawidłowości w działaniu rodziny odbijają się natychmiast na terenie szkoły. I odwrotnie– nieprawidłowości w szkole znajdują swój wyraz w domu rodzinnym. **Tylko jedność oddziaływań szkoły i rodziny oraz najbliższego środowiska rodzinnego zapewnić może pożądane wyniki wychowawcze.**

Partnerstwo i dialog to ogniwa łączące ważne w wychowaniu dzieci i młodzieży grupy-rodziców i nauczycieli.

Polecam pozycję książkową – zawierającą cenne wskazówki wychowawcze, oraz gotowe przykłady postępowania wychowawczego .

K. Haraf-Żmuda

pedagog szkony